

BTA krokus tennistoernooi voor de jeugd

Er wordt gespeeld van maandag 27 Februari t/m vrijdag 3 Maart in de volgende categorieën:

Groen t/m 12 jaar

Geel 11 t/m 12 jaar

Geel 11 t/m 14 jaar

Geel 13 t/m 17 jaar

Dit doen we in alle onderdelen JE/ME/JD/MD/GD

Op maandag 27 Februari is een Rood-event van 09.00-11.00 en op vrijdag 3 Maart een Oranje-event van 09.00-11.00 uur. De inschrijving sluit op vrijdag 17 februari om 18.00 uur.

Voor vragen kun je mailen naar: Remco.Mentink@balance-tennis.com: Je kunt [NU INSCHRIJVEN](#)

BTA down under met Eva Vedder

12 jaar geleden kwam ik, uitgeselecteerd door de KNLTB, voor het eerst trainen bij BTA. Slungelig, verlegen, maar met heel veel nieuwsgierigheid vond ik mijn plekje in de trainingsgroepen en bij mijn privétrainer Denny. In de eerste jaren heb ik nooit nagedacht over het spelen van Grand Slams of WTA toernooien, ik behoorde niet bij de absolute top van Nederland en vond het spelen van wedstrijden überhaupt niet heel leuk. Toen ik langzaam minder slungelig en minder verlegen werd, begon ik mijzelf toe te staan te dromen over een profcarrière. De werkelijkheid van een beginnend tennissproef is veelal reizen, verliezen, eenzaamheid en hard werken. Niet helemaal waar je van droomt als meisje van 15. Langzaam maar zeker begon ik mijn draai te vinden en meer wedstrijden te winnen. Maar pas in de eerste week van 2022, doopte ik ons team, bestaande uit Denny en mijn fysieke trainer Jeltje Loomans, tot 'Team Australian Open 2023'. Als grapje, want ik had nooit gedacht dat ik nog geen jaar later met Denny in het vliegtuig naar Melbourne zou zitten.

Met als doel 'genieten', vertrokken Den en ik naar Australië, waar ik eerst een voorbereidend ITF toernooi in Canberra zou spelen, gevolgd door de kwalificaties voor de Australian Open. Voor de Nederlandse pers en veel amateur tennissers tellen de kwalificaties van een Slam niet als een Slam. Maar voor iedereen die er 12 jaar naartoe werkt, is het wel degelijk het allerhoogste podium. Het voorbereidingstoernooi was er een zoals vrijwel alle andere toernooien die ik door het jaar heen speel, dezelfde meiden, hetzelfde soort club en dezelfde routines. Maar toen we aankwamen in Melbourne, werden mijn verwachtingen overtroffen. Buiten het feit dat het een fantastische stad is, zijn de omstandigheden voor de spelers op een Grand Slam geenszins te vergelijken met die op een ITF, en eigenlijk ook niet met een WTA. De kleedkamers, de kantine, de banen, overal keek ik mijn ogen uit. Al deze nieuwe indrukken en prikkels waren geweldig om te ervaren, maar kosten ook veel energie. Je cooling down doen in Sportcentrum Ouderijn is toch anders dan uitfietsen naast Swiatek.

De dagen naar mijn wedstrijd toe had ik de zenuwen onder controle, mijn niveau was erg goed en ik voelde me optimaal fit. Het was pas toen mijn naam werd omgeroepen en ik werd geëscorteerd naar baan 16, dat het echt tot mij doordrong, *je gaat zo je eerste Grand Slam wedstrijd spelen*. Met iedere stap dichterbij de baan, voelde ik mijn benen slapper worden, het zweet in mijn handen en de knoop in mijn maag.

Gedurende de wedstrijd kreeg ik deze zenuwen maar matig onder controle, waardoor ik het niveau dat ik de dagen en het jaar ervoor speelde, niet kon laten zien. Ik verloor met 6-2 en 6-3.

Na de wedstrijd was ik uiteraard teleurgesteld door het verlies, maar besepte ik ook dat ons doel 'genieten' wel was behaald. Het spelen van deze wedstrijd en de aanloop er naartoe, is een van de gaafste dingen die ik ooit heb mogen doen.

Positief en met heel veel nieuwe motivatie en inspiratie keerden we terug naar Nederland. Mijn team, vrienden en familie waren ontzettend trots en die steun hielp mij ook om nog meer naar de positieve kanten van deze ervaring te kijken. Toen ik aankwam op mijn thuisbasis, het Sportcentrum, kwam er een oude man naar mij toe. 'Zo, jij bent weer heel snel terug he uit Australië!', 'Ja meneer, maar ik ben er wel geweest.'

Tennisgroet Eva